

FLYTTANDE SÄVSÅNGARES VIKT

av

Jan Sondell

I Verksamheten vid Kvismare fågelstation 1966 har förf. redovisat resultat från vägningar av ett stort antal säv- och rörsångare vid Kvismaren. Detta material utgjordes i huvudsak av unga fåglar, som fångades fullt flygfärdiga medan de ännu var kvar på födelselokalen.

Som jämförelse till Kvismarmaterialet har under 1966 och 1967 vid Ottenby fågelstation på Öland 54 sävsångare vägts, huvudsakligen i andra hälften av augusti och i september. Ottenby gästas endast sparsamt av sävsångare, bl.a. beroende på att lokalen ej särskilt väl lämpar sig som rastplats för denna art. De Ottenbyfångade sävsångarna kan därför säkert antas ha befunnit sig på flyttning och i huvudsak av meteorologiska orsaker tvingats att rasta.

Medelvikten hos de 54 Ottenbyfåglarna var 12,3 g och spridningen 1,13 g. Motsvarande siffror från 1217 sävsångare vid Kvismaren var 11,0 g och 0,77 g. Ett statistiskt test visar med 99 % sannolikhet olika populationsmedelvärden.

Sävsångarna vid Ottenby var i medeltal 12 % tyngre än vid Kvismaren. Det är ett välkänt förhållande att hos ett flertal fågelarter fettreserver byggs upp inför flyttningen. Den skillnad i medelvikt som erhållits mellan Kvismaren och Ottenby beror säkert på denna omständighet. Då vistelsen vid Ottenby sannolikt i de flesta fall är påtvingad och sker i en för sävsångare olämplig biotop, kan man förmoda att de vägda fåglarna, trots att de i medeltal var 1,3 g tyngre än Kvismarpopulationen, hade förlorat något i vikt i jämförelse med exemplar, som passerade Ottenby utan att rasta.

Diagram. Resultat av vägningar av sävsångare vid Kvismare fågelstation 1965 och vid Ottenby fågelstation 1966 och 1967.

